

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Lvcae, Magistro Gerardo, G. Archipresb. sancti Severini
procuratoribus Eccleisae Salernitan. Abbati Barch. Caputaquen. Ecclesiae
praeceptorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

*ABBATI LYCÆ,
Magistro Gerardo, G. Archipresb. sancti
Severini procuratoribus Ecclesie Salerni-
titan. Abbati Barch. Caputaquen. Eccle-
sie preceptori.*

*Epist. 66.
Ve quicquid in
Ecclesia vel
diocesi Salern.
Archiepiscopo
in vinculis
detento in con-
cessionibus præ-
bendarum, be-
nificiorum, Eccle-
siarum aucto-
ritatem est per
potentiam laicalem, castrum.*

Incumbit nobis ex officij debito pastoralis ut quæ in ecclesiastica libertatis præjudicium attentantur, infringere debeamus, & in statum debitum revocare. Ea propter venerabilis fratris nostri Salernitani Archiepiscopi consulentes honori, quicquid in Ecclesia vel diocesi Salernitana in concessionibus præbendarum, beneficiorum, Ecclesiarum, & aliis ecclesiasticis per Iohannem principem & magistrum Gerardum, qui memorato Archiepiscopo detento in vinculis locum ejus invadere per laicalem potentiam attentarunt, occasione intrusionis factum est vel statutum, præsentium auctoritate cassamus, & carere decernimus robore firmitatis. Datum Laterani.

*ABBATI ET MONACHIS
de Galdo.*

*Epist. 66.
Ve liceat eis
monasterium
& habitationem
circumpositam
ad tutiora loca
transferre.*

Quæ pro religionum locorum necessitate peruntur à nobis, animo gratanti concedimus, & honesta potentium desideriis favorem apostolicum gratius impertimur. Quia igitur in medio pravæ ac perverſæ nationis positi, graves à vicinis vestris molestias & gravamina non modica sustinetis; ac volentes eorum nequitiam fugiendo vitare, licentiam postulastis à nobis ad loca tutiora monasterium & habitationem circumpositam transferendi; vestris precibus inclinati, liberam vobis super hoc concedimus auctoritate apostolica facultatem, ut in majori quiete monastica professionis officium exequi valeatis. Nulli ergo &c. Datum Laterani.

PICTAVEN. EPISCOPO.

*Epist. 67.
Super corre-
ptione mona-
sterij, tam in
capite, quam in
membris.*

Licet Ecclesiarum omnium cura nobis imminet generaliter, ad illos tamen specialius nos convenit aciem nostræ considerationis extendere, in quibus ab antiquo disciplina constituta dignoscitur ordinis regularis, & per aliorum insufficientiam à religionis observantia proponuntur, quod non convenit, declinasse. Dilectus siquidem fi-

lius magister B. Prior de Azaico pro se & quibusdam aliis monachis sancti Maxentij in audientia nostra proposuit, quòd cum olim in eodem monasterio multa inordinata existerent, per bonæ memoriæ W. Pictaven. Episcopum & dilectum filium N. tunc Eleemosynarium Cellen. nunc Abbatem. Aurea Vall. judices à sede apostolica delegatos fuerunt quædam pro reformatione ipsius monasterij constituta, quæ se dilectus filius Abbas ipsius monasterij observaturum præstita fide promisit, sed postmodum non sicut promiserat observavit; immo (quod deterius est) quosdam monachorum juramento, quosdam etiam fide sibi astrinxit, ut in nulla causa adversantes eidem, suæ in omnibus pareant voluntati. Præterea Prioratus & Obedientias, quibus præesse monachi consueverant, sibi retinet & appropriat, redditus eorum in usus proprios expendendo, & cum in iis & multis aliis (prout dicitur) modum religionis excedat, religiosum statum ipsius monasterij minuit & immutat. Adjecit etiam quòd idem Abbas pluries monachis de seculari potestate minas incutiens & terrores, proposuit coram eis quòd Prioratibus monasterij faceret per secularem potentiam violentiam irrogari. Postmodum verò Prioratus de Azaico, qui Conventui in pane quotidiano deservit, fuit à laicis occupatus, quod prædicti monachi ex Abbatis voluntate asserunt contigisse. Verum dilectus filius magister W. de Mercato scriptor noster, procurator ejusdem Abbatis, non esse vera quæ de jamdicto Abbate dicebantur, omnimodis assererat, ac prædictum magistrum B. Priorem de Azaico absque Abbatis licentia ad sedem apost. accessisse. Quia verò super præmissis non potuimus elicere veritatem, causam ipsam de utriusque partis assensu vestro duximus examini committendam; per apost. vobis scripta præcipiendo mandantes, quatenus ad monasterium ipsum pariter accedentes, inquiratis ab universis & singulis monachis & aliis etiam quos videritis expedire, de præmissis diligentius veritatem, & solum Deum habentes præ oculis, quæ tam in capite quam in membris inveneritis corrigenda, auctoritate apost. appellatione postposita corrigatis, & statum ipsius monasterij in me-

*De Obedientia
monasteriorum
vide Simonem
ad Goffrid. lib.
4. epist. 7.*